

גיליון נובמבר 2015

פיצוי בשל ליקויים בתלושי השכר

שכר רבים המצוינים בתוספת בתלושי השכר והחל מחודש 1/09 לא נכלל בתלושים פירוט של שעות העבודה של העובד ותעריף שעת העבודה שלו.

בפסק הדין נקבע כי בין השיקולים אותם על בית הדין לשקול בבואו לקבוע את שיעור הפיצוי ללא הוכחת נזק שיש להשית בשל הפרת סעיף 24 לחוק, בשל כל תלוש שכר שלגביו לא פעל המעסיק על פי חוק, ניתן לכלול שיקולים כגון אלה:

מספר הפרות בכל תלוש, הכמות המצטברת של הפרות, סוג הפרות (האם מדובר בהפרות שעשויות לשים מכשול משמעותי בפני העובד בבואו לממש את זכויותיו), נסיבות הפרה וכוונת המפר (האם הפרות אלה נועדו להביא לערפול מכוון של הנתונים באופן שיקשה על מימוש הזכויות, האם התקיימו נסיבות מקלות אצל המעסיק וכד') ובאיזו מידה מדובר בהפרות שהיו "מכת מדינה" והתגבשו "לנורמה" מושרשת שיש לשרשה.

במקרה שנדון בפסק הדין, תקופת ההעסקה של העובד היתה ארוכה - למעלה משש שנים, שבמהלכן הפרה המעסיקה את חובותיה לכלול את כל פרטי השכר בתלושים, אולם הפרות בהן מדובר, לכל הפחות בתקופה שמחודש 2/09 בגינה עתר העובד לתשלום פיצוי, היו מועטות ולא היה בהן לכשעצמן לפגוע במימוש זכויותיו של העובד. על רקע זה ובשים לב לעמדת המחוקק באשר לשיעור הסנקציה, קבע בית הדין כי הסעד הראוי והמידתי הינו פסיקת פיצוי בסך של 500 ש"ח בגין כל תלוש שכר שאינו כולל את הפרטים הנדרשים על פי חוק וחייב את המעסיקה לשלם לעובד פיצוי בסך של 9,500 ש"ח (500 ש"ח x 19 חודשים).

לאור האמור, מומלץ לכל מעסיק לבחון היטב את תקינות תלושי השכר של עובדיו.

בפסק דין אשר ניתן ביום 5/11/15 ע"י בית הדין האזורי לעבודה, פסק בית הדין פיצוי מכח סעיף 26א(ב) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, למעסיק אשר לא כלל בתלושי השכר של העובד את כל רכיבי השכר אשר יש לכלול בהם.

במקרה אשר נדון בפסק הדין, העובד טען כי תלושי השכר שנמסרו לו במרבית חודשי עבודתו אינם כוללים פרטים מהותיים, כגון תעריף שעת עבודה, שעות עבודה לחודש, ימי חופשה שניתנו ושעות נוספות.

סעיף 24 לחוק הגנת השכר קובע כי מעסיק חייב למסור לכל עובד בכתב, תלוש שכר אשר יכלול את כל הפרטים המנויים בתוספת לחוק זה. פרטי השכר המנויים בתוספת כוללים, בין היתר, את מספר ימי העבודה ושעות העבודה, את מספר ימי החופשה שניתנו, את ערך השכר המשולם לעובד בעד שעת עבודה, שעות נוספות וכיוצ"ב.

במסגרת תיקון 24 לחוק הגנת השכר, נקבעה סמכותו של בית הדין לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק, בגין הפרת החובה למסור לעובד תלוש שכר או בשל אי הכללת "פרטי השכר" ששולם לעובד כהגדרתם בחוק, כולם או חלקם, ובשל כל תלוש שלגביו פעל המעסיק באופן זה.

המחוקק הגביל את שיעור הפיצוי ללא הוכחת נזק שיש לפסוק בשל אי מסירת תלוש שכר או אי ציון מלוא הפרטים כמתחייב על פי החוק עד לסך של 5000 ש"ח (בתוספת הצמדה למדד), תוך הותרת שיקול דעת בידי בית הדין לפסוק מעבר לסכום זה "מטעמים מיוחדים שירשמו".

בית הדין קבע כי במקרה זה, המעסיקה הפרה את הוראות החוק בכך שלא כללה בתלושים שנמסרו לעובד את כל "פרטי השכר" כהגדרתם בחוק ובתוספת לו, כשעד לחודש 12/08 לא נכללו פרטי

יובהר כי האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואינו מהווה המלצה לנקיטת הליכים כאלה או אחרים או להימנעות מהם.

